kindlustamisel Katariina II (vt.) valitsuse ajal. I. on hoolsasti tegev olnud ka eestikeelse vaimuliku kirjanduse soetajana. Ta tõlketeosed on aga kõik jäänud käsikirjadesse, ent sellistenagi levinud üsna laialdaselt talurahva seas, eriti Tartu- ja Võrumaa vennastekoguduste ringkonnis. Neist herrnhuutliku ja pietistliku sisuga vaimulikest käsikirjadest on säilinud ainult saksa pietisti Heinrich Schubert'i jutluseraamatu lõunaeestimurdeline tõlge (lõpetatud 1752; selle originaalist, mis kadunud, on 1936 leitud 3 eri koopiat; kõik Eesti Kultuuriloolises Arhiivis). Teos sisaldab 108 jutlust (käsikirjas üle 1000 lk.), mis on pühapäevade ja suurte pühade evangeeliumide laiendatud seletused pietistlikult vagatsevas ja puritaanlikus laadis. Tõlke on I-lt tellinud Liivimaa maanõunik Otto Fabian v. Rosen (vt. *Suppl.*), kes on tuntud nn. „Roseni deklaratsiooni" autorina. Temale kuuluva Mäetaguse mõisa (Virumaal) talurahva palvetundidel on I-e käsikirja rohkesti loetud; samuti on selle koopiaid laialdaselt kasutatud Lõuna-Eesti palvemajades. Säilinud koopiaist on ühe valmistanud Kanepi köster ja koolitegelane Martin Pull 1766 ja teise O. F. v. Rosen'i poeg George Woldemar Mäetaguse mõisas 1769, kuna kolmanda koopia valmistaja kohta puuduvad andmed. Üksikud osad sellest käsikirjast olevat ka O. F. v. Rosen'i toimetusel trükitud, kuid nüüdisajal pole neist midagi teada. — I-e poeg Christlieb Theodor (1743—1827) jätkas isa ametit köstrina Tartu eesti koguduses, kuna kõige noorem poeg David Friedrich (1765—1833), pärastine Hageri pastor, on ühes teiste hilisemate järglastega täielikult saksastunud.

ERKA-st, Tartu linnaarhiivist ja Tartu-Maarja kiriku muuseumist (K. Kurrik'u kaudu) saadud andmed; F. K. Gadebusch, Livländische Jahrbücher IV, 2 (1783), lk. 159, 260 jj., 283; Gadebusch, L. B. II, 103; J. Eckardt, Livland im XVIII Jahrhundert (1876), lk. 451, 587 jj.; Lipp, Kir. ja har. l., II, lk. 80; E. v. Rosen, Die Sechs Decennien meines Lebens (1877), lk. 158; Post. 1903, nr. 116—117 (M. Lipp); Post. 1936, nr. 29 (R. Põldmäe); Pvl. 1936, nr. 29; R. Põldmäe, Eesti vennastekoguduse kirjandusest XVIII sajandi keskel (E. Kirj. 1936, nr. 6, 7).

R. P.

IGNATIUS, Otto Friedrich, maalikunstnik, sünd. 17. IV 1794 vkj. Hageris kirikuõpetaja David Friedrich I-e pojana, sai haridust kunsti alal Vardi mõisas maalikunstnik K. S. Walther'ilt koos A. Fr. F. Kotzebue (vt.) lastega ja G. A. Hippius'ega (vt. *Suppl.*) ja muusika alal A. Hagen'ilt (vt. *Suppl.*). I. õppis Peterburi kunstideakadeemias, a-st 1814 Berliinis, Viinis ja a-st 1817 Roomas, kus oli tihedais sidemeis sealse saksa kunstnikkude kolooniaga, kelle hulgas Fr. Overbeck avaldas määravat mõju ta kunstnikuilme kujunemisele. Pöördunud tagasi kodumaale 1819, sai I. siin vaimustava hinnangu oma teoseile prof. J. K. S. Morgenstern'ilt (vt.). Ta asus Peterburi, kus nimetati keisrikoja maalikunstnikuks; surn. 26. VIII 1824 vkj. Peterburis. — I-e kunstiline toodang on veel lähemalt uurimata. Ta peateoseks on suur usundilise sisuga maalkompositsioon Tsarskoje Selo kiriku keiserliku looži seinal; see on viidud lõpule ta sõbra G. A. Hippius'e poolt. I-e väiksemaid töid leidub ka Eestimaa Provintsiaalmuuseumis Tallinnas. I. teotses ka kirjanikuna ja komponistina. Osa ta kirjanduslikust pärandist, luuletised ja näidend „Der Korb", samuti tema Itaalia-reisu päevaraamat, ilmusid 1828—29 Tallinnas ajakirjas „Ehstona".

W. Neumann, Baltische Maler und Bildhauer (1902); *idem*, Lex.; L. v. Pezold, Schattenrisse aus Revals Vergangenheit (1901), lk. 115—131.

A. V.

INDREKO, Rihard, muinasteadlane, sünd. 13. II 1900 vkj. Paides käsitöölise pojana, õppis Paide gümnaasiumis ja 1922—27 Tartu ülikooli filosoofiateaduskonnas peamiselt muinasteadust, omandas 1932 mag. phil. astme. I. on a-st 1923 olnud ülikooli arheoloogiakabinetis abijõuks, 1933—37 ülemääraseks abiõppejõuks, a-st 1937 konservaatoriks ja a-st 1938 ühtlasi ülikoolis õppeülesandetäitjaks. Ta on toimetanud mitmel pool kodumaal muinasteaduslikke kaevamisi, on töötanud Läti, Soome, Poola, Saksa ja Taani muuseumes. R. on avaldanud kirjutisi peamiselt kivi- ja varase metalliaja alalt, nagu: „Die Rambachsche Sammlung" (SB Pernau VIII, Pärnu, 1926), „Kiviaja võrgujäänuste leid Narvas" (ERM-i Aastaraamat VII, Tartu, 1932), „Der Siedlungsfund von Moksi, Gemeinde Võisiku" (Õp. E. S-i

Eesti biograafilise leksikoni tÃƒÂ¤ienduskÃƒÂ¶ide, 1940, lk. 99